

Tappakoon ahneus maan jalkojen alta. Murtukon hallio hiekaksi, hajotkoon saveksi se, mikä on pysyvää ja valukoon pois. Myrkyttyköön elämää tuova vesi itsekkyydestä. Hajotkoon se mikä oli yhtä. Repeytyköön erilleen, mikä kerran oli yhdistetty Mädäntyköön ilma, jota hengitetään valheista. Vaientukoon puhe ja laulu, pysähtyköön se mikä on liikkeessä. Tukahtukoon rakkauden tuli välinpitämättömyyteen. Jäätyköön lämpö ja välittäminen yhtälailla kuin kuluttava vihakin Vapaus annettiin niin hyvään kuin pahaan, mutta kenestä on sitä kantamaan?